

dende, men indtil dette Øjeblik næres den Opfattelse der, hvor jeg hører til, at denne Vej ikke er farbar, men frembyder mange store Tvivl og mange betydelige Farer i Modsætning til den af Loven anviste Vej, som slet ikke udelukker, at man kan komme de Folk til Hjælp, som have tabt Penge ved denne Lejlighed.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frijs: Jeg beklager, at jeg var ude af Salen, da et æret Medlem fra Sekretærpladsen (Jørgen Berthelsen) rettede nogle Bebrejdelser mod mig. Jeg hørte derfor ikke alt, hvad det ærede Medlem sagde, men jeg kom tidnok til at høre den stærke Beklagelse, han udtalte over mine Ord ved første Behandling af Finansloven. Det ærede Medlem sagde, at det var Ord og Udtalelser, som helst ikke maatte falde her i Salen. Jeg tror ikke, at jeg har sagt noget, som kunde støde an mod, hvad der maatte siges her i Salen, og jeg tror for øvrigt, at denne Mening vil deles af Tingets Medlemmer, ogsaa af det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem gør sig saa megen Ulejlighed for at rense sig selv og sit Parti for den nu forsvundne Justitsministers Væren til Stede som Reformpartiets Minister, saa kan jeg ikke sige andet, end at det forekommer mig noget besynderligt, at man helt vil kaste den Mand over Bord, som man selv har bragt frem, og som man har støttet. Jeg tror, det ærede Medlem bør erindre det gamle Ordsprog, som siger, at den, der undskylder sig for meget, anklager sig selv.

la Cour: Det Lovforslag, vi her have for, gaar jo ud paa at mildne og afhjælpe det økonomiske Tab, som en Del af vore Medborgere lider. Jeg synes, der er brugt meget for store Udtryk, naar der er talt om „Ulykke“. Mon vi ikke kunde blive mere ved Jorden og tale om Uheld? Store Tab i en og anden Retning lider Befolkningen her i Landet jo stadig. Hvis Insekterne et Aar ødelægge vor Afgrøde, eller hvis Skibsfarten er daarlig, lides der Tab, som ere langt større end det Tab,

disse Sparere, der dog kun miste noget af, hvad de have haft tilovers fra deres daglige Forbrug, komme til at lide. Derfor tror jeg, at det er urigtigt at tale om Ulykke, man skulde nøjes med at tale om Uheld. Der er endogsaa blevet brugt et saa stærkt Udtryk som „Landsulykke“, og det er at komme meget for højt op. Vi kunne gerne sige, det var en Landsulykke, at vi i saa mange Aar havde en Justitsminister, der administrerede denne Sparekasse, men at det skulde være en Landsulykke, at nogle enkelte Borgere tabe nogle Millioner, det kan jeg virkelig ikke indse; jeg vil kun have det stemplet som Uheld.

Jørgen Berthelsen: Jeg kan saa godt forstaa, at den Udtalelse, der kom fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), ikke blev et Svar paa, hvad jeg havde sagt, da det ærede Medlem ikke har hørt mine Ord. Men jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af det ærede Medlems Udtalelser — det skal blive ganske kort, Tiden er jo langt fremrykket, og vi længes vistnok alle efter at slutte. Det staar i Landstingstidenden for 16. Marts i Aar, Spalte 729 ff. Der ville ærede Medlemmer kunne se, hvad jeg har følt mig brøstholden over. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds sagde der følgende: „Jeg mener, at hvis Reformpartiet, et af de demokratiske Partier, har den rigtige Ansvarsfølelse, saa er det ikke tilstrækkeligt at dekretere, at alle Landets Borgere skulle betale for at mildne de Saar, som ere slaæede af en af deres, men det maa gøre Begyndelsen selv for at vise, at det er offervilligt“. — Da der blev gjort Indsigelse derimod af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), svarede det ærede 2det Medlem for 10de Kreds: „Naar det ærede Medlem siger, at det er en Landsulykke, der har ramt Landet, og som vi alle ere lige implicerede i, vil jeg dog foretrække at vende det derhen, at det er en Partikalament, der har haft en Landsulykke til Følge“. Jeg kan ikke forstaa de Udtalelser anderledes, end at det ærede Medlem har villet sigte — ikke Personerne, det gjorde det ærede Medlem overfor det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds Rede for, at der heldigvis ikke